

ślu węglowego przez instytucje ubezpieczenia społecznego w okresie czasowej niezdolności do pracy, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem pod ziemią, począwszy od 6 dnia niezdolności do pracy, z 70% na 100%, a zasiłek domowy z 50% na 70%, z tym że zasiłek 100% obliczany jest na podstawie przeciętnego tygodniowego zarobku z okresu zatrudnienia w ciągu ostatnich 13 tygodni przed zachoro-

waniem, po odliczeniu kwoty podatku od wynagrodzeń (zarobek netto)."

§ 2. Przepisy uchwały mają zastosowanie również do pracowników, na których rozciągnięto moc obowiązującą uchwały wymienionej w § 1.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 marca 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

55

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 stycznia 1960 r.

w sprawie ustalenia wysokości odsetek bankowych.

Na podstawie § 9 uchwały nr 503 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie ustalania wysokości odsetek, prowizji i opłat bankowych banków państwowych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 5, poz. 21) zarządza się, co następuje:

I. Odsetki od kredytów bankowych.

§ 1. 1. Banki będą pobierać odsetki według ulgowej stopy procentowej od kredytów:

1) udzielanych jednostkom gospodarki uspołecznionej:

a) obrotowych dla państwowych gospodarstw rolnych w wysokości	2 ⁰ / ₀ .
b) normatywnych dla spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i w Związku Spółdzielni Mleczarskich w wysokości	2 ⁰ / ₀ .
c) na należności z tytułu sprzedaży ratalnej w wysokości	2 ⁰ / ₀ .
d) obrotowych i inwestycyjnych na cele gospodarcze mające szczególne znaczenie dla gospodarki narodowej w wysokości	2 ⁰ / ₀ .
e) długoterminowych obrotowych dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych na nakłady produkcyjne w wysokości	2 ⁰ / ₀ .
f) na inwestycje scentralizowane i zdecentralizowane produkcyjne oraz kapitalne remonty w wysokości	3 ⁰ / ₀ .
g) na inwestycje dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych w wysokości	1 ⁰ / ₀ .
h) na inwestycje zdecentralizowane na cele mieszkaniowe i socjalno-kulturalne oraz z funduszu interwencyjnego na aktywizację życia gospodarczego w wysokości	1 ⁰ / ₀ .
i) obrotowych dla uspołecznionych przedsiębiorstw handlowych, z wyjątkiem spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, korzystających z ulgowej stopy procentowej, podanej pod lit. b) w wysokości	3 ⁰ / ₀ .
j) obrotowych dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych na produkcję materiałów budowlanych w wysokości	2 ⁰ / ₀ .

2) udzielanych jednostkom gospodarki nie uspołecznionej:

a) inwestycyjnych dla kółek rolniczych w wysokości	2 ⁰ / ₀ .
ulgowe oprocentowanie, o którym mowa w pkt 1 lit. d), można również stosować do kredytów obrotowych kółek rolniczych;	
b) inwestycyjnych dla ludności wiejskiej i rzemiosła wiejskiego w wysokości	3 ⁰ / ₀ .
c) obrotowych dla rzemiosła i prywatnego przemysłu na sfinansowanie produkcji przeznaczanej na eksport w wysokości	4 ⁰ / ₀ .
d) inwestycyjnych dla rzemiosła i prywatnego przemysłu na finansowanie nakładów inwestycyjnych związanych z produkcją przeznaczoną na eksport w wysokości	3 ⁰ / ₀ .

3) udzielanych organizacjom społecznym na prowadzenie działalności gospodarczej:

— normatywnych dla Centralnej Składnicy Harcerskiej w wysokości	2 ⁰ / ₀ .

2. Narodowy Bank Polski może uzależnić stosowanie ulgowej stopy procentowej od kredytów normatywnych, udzielanych spółdzielniom zrzeszonym w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i w Związku Spółdzielni Mleczarskich, od spełnienia przez spółdzielnie ustalonych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego warunków, dotyczących poprawy ich gospodarki finansowej.

§ 2. Banki mogą pobierać odsetki według podwyższonej stopy procentowej:

1) od kredytów obrotowych w razie stwierdzenia nieprawidłowości w gospodarce eksploatacyjnej oraz od kredytów inwestycyjnych w razie stwierdzenia nieprawidłowości w gospodarce inwestycyjnej w wysokości do	10 ⁰ / ₀ .
banki stosują odpowiednie oprocentowanie tych kredytów w zależności od stopnia nieprawidłowości powodujących trudności finansowe przedsiębiorstwa oraz od ich przyczyn;	
2) od kredytów udzielanych jednostkom gospodarki nie uspołecznionej:	

a) dla rzemiosła w wysokości	8‰,	rachunkach lokat w Narodowym Banku Polskim, podlegają oprocentowaniu w wysokości 5‰.
b) dla prywatnego przemysłu i handlu w wysokości	10‰.	

§ 3. 1. Od kredytów nie spłaconych w terminie banki mogą pobierać za okres zwłoki odsetki:

1) od kredytów obrotowych w wysokości	12‰,
2) od kredytów inwestycyjnych i na kapitalne remonty w wysokości	9‰.

2. Banki mogą zaniechać pobierania części lub całości odsetek, o których mowa w ust. 1, od przedsiębiorstw będących w likwidacji lub w okresie uzdrowienia gospodarki finansowej, przeprowadzanego w porozumieniu z bankiem.

II. Oprocentowanie pozostałości na rachunkach bankowych.

§ 4. Środki pieniężne Powszechnej Kasy Oszczędności i spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych, gromadzone na

§ 5. Środki pieniężne, gromadzone przez przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i kółka rolnicze na bankowych rachunkach funduszu specjalnego przeznaczenia oraz na odrębnych rachunkach lokat terminowych, podlegają oprocentowaniu w wysokości od 1‰ do 3‰ — w zależności od terminu wypowiedzenia lokaty. Szczegółowe stawki oprocentowania środków na rachunkach bankowych zatwierdza Minister Finansów.

§ 6. Wysokość oprocentowania poszczególnych kategorii wkładów oszczędnościowych ustala Powszechna Kasa Oszczędności w granicach od 3‰ do 5‰. Szczegółowe stawki procentowe dla wkładów zatwierdza Minister Finansów.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

56

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 16 stycznia 1960 r.

w sprawie świadectw zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej.

Na podstawie art. 7 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Statki wpisane do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej będą dopuszczone do żeglugi na śródlądowych drogach wodnych po uzyskaniu świadectwa zdolności żeglugowej.

2. Świadectwo zdolności żeglugowej stwierdza, że statek odpowiada wymaganiom konstrukcyjnym, użytkowym i bezpieczeństwa oraz że został dopuszczony do żeglugi na wodach określonych w świadectwie.

3. Świadectwo zdolności żeglugowej posiada ważność łącznie z ważnymi orzeczeniami określającymi stan techniczny statku i jego urządzeń, stan pomieszczeń mieszkalnych i warunków sanitarnych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

4. Świadectwo zdolności żeglugowej łącznie z orzeczeniami wymienionymi w ust. 3 powinno być stale przechowywane na statku.

§ 2. Przepisów § 1 niniejszego zarządzenia nie stosuje się do statków bez własnego napędu mechanicznego lub poruszających się za pomocą silnika nie wbudowanego na stałe, jeżeli ich powierzchnia wynikająca z przemnożenia największej długości przez największą szerokość nie przekracza 20 m².

§ 3. Świadectwo zdolności żeglugowej według ustalonego w załączniku wzoru wydaje i przedłuża rejón dróg wodnych, na którego terenie działania znajduje się port macierzysty statku.

§ 4. 1. Warunkiem uzyskania świadectwa zdolności żeglugowej jest posiadanie dokumentu klasyfikacyjnego Polskiego Rejestru Statków przez:

- 1) wszystkie statki, które w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia posiadały jakiegokolwiek ważne dokumenty klasyfikacyjne,
- 2) niezależnie od roku budowy:
 - a) statki pasażerskie z własnym napędem mechanicznym przewożące powyżej 12 osób,
 - b) dźwigi pływające o napędzie mechanicznym (do pracy) o udźwigu od 1 tony wzwyż,
- 3) wybudowane po roku 1948:
 - a) statki z napędem o mocy od 100 KM wzwyż,
 - b) statki techniczne bez napędu o iloczynie długości i szerokości pomiarowej L×B od 100 m² wzwyż oraz inne statki, na których są zainstalowane silniki o mocy od 100 KM wzwyż napędzające urządzenia techniczne; w tym przypadku nadzorowi klasyfikacyjnemu podlegają również rurociągi i mechanizmy konieczne do pracy siłowni,
 - c) statki bez napędu o iloczynie L×B od 100 m² wzwyż.

2. W przypadkach gospodarczo i technicznie uzasadnionych Ministerstwo Żeglugi i Gospodarki Wodnej może zwolnić armatora od uzyskania dokumentu klasyfikacyjnego dla niektórych statków.

§ 5. 1. Świadectwo zdolności żeglugowej wydaje się na pisemny wniosek armatora.

2. Wniosek armatora o wydanie świadectwa zdolności żeglugowej powinien zawierać następujące dane: